WOCO 29-30.03.2025:

THEMA: God roept jou tot leven

INLEIDING

In het evangelie vandaag wordt er op Jezus gegromd. De Farizeeën en Schriftgeleerden ergeren zich aan Jezus gedrag. Hij bezoekt en eet met zondaars, met onreine mensen. Dan vertelt Jezus het verhaal van de Verloren Zoon. God kijkt anders, totaal anders. God verlangt ernaar dat ieder mens tot leven komt. Hij wacht met open armen op ieder mens, ook als je de verkeerde weg bent ingeslagen. Gij roept ons tot leven. Geloven is iets moois. Als iets mij tot leven heeft gewekt, dan is het wel het geloof. Daarover straks meer.

EERSTE LEZING uit het boek Jozua (Joz.5,9a.10-12)

In die dagen sprak de Heer tot Jozua: "Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld." Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegerd waren, vierden zij het Paasfeest op de veertiende dag van de maand, in de avond in de vlakte van Jericho. En daags na Pasen, juist op die dag, aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan dat van het land zelf afkomstig was. De volgende dag hield het manna op; ze konden nu eten wat het land voortbracht. Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer; zij aten gedurende heel het jaar wat Kanaän voorbracht.

Woord van de Heer.

Wij danken God.

TWEEDE LEZING: uit het Evangelie volgens Lucas 15,1-3.11-32

In die tijd kwamen de tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. Gegromd hebben de Farizeeën en de Schriftgeleerden hierover, zeggend: Die man verwelkomt zondaars en eet met hen. Jezus hield hun deze gelijkenis voor: "Iemand had twee zonen. De jongste zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij mijn deel van de erfenis." En de vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna vertrok de

jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land. En ook hij begon gebrek te lijden. Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land. Die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden. Graag had hij zijn honger gestild met de schillen die de varkens aten. Maar niemand gaf hem wat. Toen kwam hij tot zichzelf en zei: "Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik verga hier van de honger. Ik ga terug naar mijn vader. Ik zal hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten. Neem mij aan als een van uw dagloners." En hij ging terug naar zijn vader. Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd innerlijk bewogen. Snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem. Maar zijn zoon zegt tegen hem: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet meer waard uw zoon te heten." Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste kleed en trek het hem aan. Doe een ring aan zijn vinger en trek hem sandalen aan. Haal het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren. Want mijn zoon was dood en is weer levend geworden. Hij was verloren en is teruggevonden." En zij begonnen feest te vieren. Maar zijn oudste zoon was nog op het land. Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dit te betekenen had. Deze antwoordde: "Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen." Toen werd hij woedend en hij wilde niet binnenkomen. Daarop kwam zijn vader naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. Maar hij gaf zijn vader ten antwoord: "Ik dien u nu al zoveel jaren. Nooit heb ik een gebod van u overtreden. Mij hebt u nog nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen. Die uw vermogen met hoeren heeft verbrast, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." Toen antwoordde de vader: "Jongen, jij bent altijd bij mij. En alles wat van mij is, is ook van jou. Maar we moeten feestvieren en verheugd zijn, omdat die broer van jou dood was en weer levend is geworden. Hij was verloren en is teruggevonden."

OVERWEGING

Ooit werd aan pastoor Brouwers gevraagd: Waarover zou je nog een boek willen schrijven? Hij antwoordde: Een boek over hoe mooi geloven is. Als ik

iets mocht ontdekken, is het dat wel. Wat vind ik er zo mooi aan: Als iets mij heeft geholpen tot leven te komen, dan is dat wel ons geloof. En de jaren hier in de Andreas heeft zich dat verdiept en versterkt. Deed ik dat zelf: tot leven komen? Tijdens een kloosterweekend zei zuster Claudia: "Iets of Iemand is met mij bezig." Die zin kwam helemaal binnen. Ik herkende het: Iets of Iemand leidt mij. Wijst mij de weg. Bemint mij. Deze Iemand is geen strenge rechter. Maar staat op de uitkijk, zo lezen we vandaag. Hij wacht op jou met open armen. Heeft jou onvoorwaardelijk lief. Mooie beelden voor wat te voelen is in je hart. Maar ook vaak moeilijk toe te laten. Ik moet toch iets doen, presteren om bemind te worden. Ik ben toch niet goed genoeg. Door inkeer, verstilling kan ik die Iets of Iemand op het spoor komen. Hoor ik soms uw Stem fluisteren, als een 'zachte bries'. Doorheen andere stemmen(gedachten)in me: hoge eisen stellende, egocentrische of angstige. Maar ineens gaat mijn hart open. De Stille Fluisterstem spreekt. Dan ontmoet ik U, mezelf, de wereld. Door in te keren ontdek ik ook mijn bestemming, roeping. Niet kant en klaar. Daar kom ik op het spoor waartoe ik op aarde ben. Ik word een onbekend land ingetrokken. Ik weet niet waar de weg me zal brengen. Zo wordt het leven een boeiende zoektocht, wat niet zonder worsteling gaat. Ik mag worden zoals ik door U ben bedoeld. In dat proces heb je elkaar nodig. In je eentje wordt het niks. Jezus, Franciscus, jullie parochianen, mensen uit andere tradities spiegelden, inspireerden en hielpen mij. Zij leerden mij ook zien: Ik ben niet de oorzaak van mijn bestaan. 'Niets is van mij, alles is gekregen'. Niets of niemand behoort mij toe. Ik ben er zolang het goddelijk leven door me heen stroomt. Ik ben te gast in een leven dat niet van mij is. Ik kan u zien, omdat ik ogen heb gekregen. Zomaar, voor niks. Er is niets aan mij dat mij niet geschonken is. Ook niets buiten mij: de zon, bomen, u allemaal. Natuurlijk is dat een klap voor mijn ikje. Dat zo graag eigen baas en middelpunt wil zijn. Steeds vaker zijn er momenten van verwondering, dankbaarheid. Onder de indruk van alles wat er is. God, hoe krijg je dit allemaal voor elkaar? Dan wil ik graag iets terug doen voor U. U een handje helpen. U helpen met Uw Droom van een wereld waar alles wat leeft tot zijn recht komt. Natuurlijk op gebrekkige wijze. Zo hebt u ons ineengestoken. We zitten nu in de Veertigdagentijd. Een goeie periode om wat na te denken over onze gebreken en tekortkomingen. En te proberen een iets beter mens te worden. Dan kan onze wereld heel goed gebruiken. Ja, geloven is iets moois. Dat wordt me nog duidelijker in een samenleving waar presteren, consumeren, macht, genot, sneller, meer, zo belangrijk lijken. Amen.

VOORBEDE

Goede God, U die naar ons uitkijkt, wij bidden U:

***Voor mensen die verloren lopen in het leven. Die rusteloos hun weg proberen te vinden: dat zij mogen ervaren, dat U op hen wacht en zich over hen ontfermt….**

***Voor alle verloren dochters en zonen, voor hun ouders die wachten op een teken van leven. Om hoop bidden we en een gelukkig weerzien……**

***Voor uw kerk bidden wij, vermoeid en murw geslagen in deze tijd; zoekend naar een betere koers; dat Gij, God U zich over haar en ons ontfermt….**

***Voor getraumatiseerde kinderen in Gaza, voor Israëlische families die wachten op terugkeer van hun geliefde, voor Oekraïense kinderen die zijn gedeporteerd naar Rusland, voor de aarde om het menselijk gedrag te overleven, voor hen die de dupe worden van leiders met macht, bidden wij…..**

Goede God, van Jezus hebben wij begrepen dat U een vader bent die Zijn kinderen nooit opgeeft. U laat ons onze eigen wegen gaan, maar U staat op de uitkijk en wacht op ons. Amen.

ZENDING EN ZEGEN

Pelgrimszegen in de Veertigdagentijd:

Dat gezegend is deze tijd van groei en bloei.

Dat gezegend is deze periode van minderen en loslaten.

Dat uw rennen wandelen en uw prestatiezucht genieten wordt.

Neem de tijd om stil te staan bij hetgeen u draagt.

Leef in verbondenheid met uw ziel en met respect voor uw lichaam.

Geniet van wat mensen u bieden en van wat de natuur u schenkt.

Ga met de kracht van de hemel, met het licht van de zon,

de jacht van de wind, de vastheid van de aarde. Ga met de

barmhartige God, die ons van verre ziet aankomen. Daartoe zegene ons de

goede God: Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.